

आमित्यांति

महान प्रेमीको खोजी

धनकुमारी सुनार

❖ डा. जायदेवप्रसाद पोर्सरेल

महान प्रेमीको पर्खाइमा हु म,
सपनीमा हैन, यथाथको भूमोलमा
निक्षण, निक्षण र प्रेमील मनसहितको
साले प्रेमी खोजिरहेको हु अनवरत

आठ हजार वर्षदेखि व्यासिलो अधसहित बाटो कुरिहेकी हु
केवल उसको प्रतिक्षामा मेरा वैशालु उमाहरु रिंदैं,
चारिंदैं छू दिनप्रतीदिन।

शताब्दी-ओदिशि निरन्तर खेसेका मेरा अशकहु
अञ्जुनीमा थाएै मूल्यहीन बन्नबाट जोगाउने अभिलाप्ता
बाँचै, मई फेरि बाँचै अर्धचंत मूल बाटोमा बेवारिस लडको छ

मेरो कल्पनाको प्रेमी
केवल मेरो बदनको श्रिंगारिताको तारिकमा रमलिलने छैन,
न त मेरा भोलिलएका स्तन, सखिहीन अधर र
कुसमयै कुप्रेको शरीरप्रति विकर्षण दर्शाउने छ।
मेरो प्रिय,
प्रनन्हको कठधरामा उभएर आज तिमीले जवाफ दिनेपछ
किनकी तिमी पनि त महिना शरीरकै एक अंश हौ
कसरी पटक पटक मेरो सम्लो शरीरलाई क्षतिविक्षत पार्न सक्छौ ?

कसरी मधित्र दनदनी बलिहेको
युगीन चेतना माथि आगो झोस्न सक्छौ ?
हेतु युगामा अनेकन सताका लागी,
मेरो बाजी कसरी लाउन सक्छौ ?
मेरो कोमल योगीमा विवर्यको सम्भव पटक(पटक)
कसरी तेजाब खन्नाउन सक्छौ ?

तिमीले कोपेका मेरा वक्षका क्षतिविक्षत भूलोलाई
कसरी निर्मम बेवारिसे छाइन सक्छौ ?
उक ! म यथाथिलो भएकी हु ,

पितृसताको तिमो ताबेदारीमा
छिण्ठिनमै हरियो, निलो र सेता रंगहरुको काँचुलीमा फेरिने
तिमो बहुरामी रुपहरुले बेसरी चिमोदछ मलाई

गिज्याउँठ र निचोछ रक्ताम्बे हुमेरी
म मर्माहत भएकी हु,
मेरो विश्वासमा रंग भर

मेरो अभिशालाई मान गर
कैनो युगादेखि कच्चलिट्टिको वाउमा मलपांडी गर प्रिय।
म यस युगाकै शुन्दर र सिर्जनशील प्रेमिका हुँ

म पूर्ण प्रेमको भोको हु,
मेरो युगीन उर्पीडनको क्षतिपूर्ति दिने औंट गर
म त आगामोभारि विश्व सम्पादको ज्ञाला बोने
मार्क्स, लेनिन र रोजाकै लयके प्रेमीको खोजीमा हु।

म विश्वस्त छु ,
एकदिन गाँविलो शिर लिए
यो समयकै महान प्रेमी मेरो सामुने उभिने छ

र, रातो गुलाको साटो मलाई राता विचारहरु अर्पण गर्नेछ
रक्तीजहु गर्नि छ मेरा गर्नीमा,
म जन्माउं छु असंख्य सार्वीम प्रेमील जोडीहरु
जो अर्पित हुनेछू आमा र छोरीहरुको ओजिलो यात्रामा ।

❖ डा. अरुणा उपेती

हेक वर्ष मे २८ लाई अन्तर्राष्ट्रीय 'महिनावारी' दिवस भनेर मनाउन थालेको केही भयो । कहिलेकाहाँ त्यस्तो कार्यक्रममा बोलाउदा भैने भने गर्नुहोस् । महिनावारी दिवस भनाउने विदेशी चलन गर्ने पर्दैन । हामो 'ऋषि पञ्चमी' तै महिनावारीका बोरेमा ज्ञान दिने एउटा राम्रो दिवस बन्न सक्छ । अहिले त्यस्तो कार्यक्रममा बोलाउदा भैने भने गर्नुहोस् ।

बोरेमा लेरिखिको महिनावारीसंग गाँसिएका मिथ्यकर्हुलाई पढदा अचम्म लाग्छ । 'रेजवला भएपछि अस्तु नदेलो गरी लजाएर घरभित्र बसु पर्छ । एकसरो लुगा लगाएर कमजोर हुँदै दुँखी भासिरसे स्तान र गहनाको गर्न भेलेर नै किरोरीहरु, तीन दिन विचातुर्पुर्छ र तीन रातापछि घाम भुँक्दां लुगासहित स्तान भन्ने गर्नुपर्छ । (चारवेदको सार, ४९)

हो, हाम्रो धर्म ग्रन्थमा महिनावारीका

राष्ट्रकवि माधव विमिरे १०२ लाम पाँच हप्ता बाँकी हुँदै आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै माधव विमिरका कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली कवितावाल दिव्यदाम र फ्रान्सेली कवि चार्लेस भोलेलेयाले गाय कीविता लेख थालु भन्दा अगाडि र पछाडि नै पनि गेयात्मकता नै कविताको टडिकारो स्वरूप हो । पद्यमता र गेयात्मकता नै कविताको एकल विशेषता हो । 'आमाँ बाँसुरी, आप्सी गीत' (२०४९) का निवन्धरु पनि 'चार चर्चा' (२०५८) का समालोचना पानि कवितात्मक र काव्यात्मक नै छू । प्रा. प्रतिष्ठानबाट उन्ने सपादन गोको कृति (पच्चीस वर्का खण्डकाव्य, २०३९) आमा कृतिमा मात्र बाँचै । उमेरसे दुर्दृष्ट शताब्दी छोएका विमिरको एक मात्र चिनारी कवित्व हो । कविता नै विमिरको मूल विधा हो । उनाइसाँ शताब्दीमा अमेरिकाली क

